

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

60. årgang

10. juli 2017

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2017/C 221/01	Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i>	1
---------------	---	---

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2017/C 221/02	Sag C-117/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per le Marche (Italien) den 6. marts 2017 — Comune di Castelbellino mod Regione Marche m.fl.	2
2017/C 221/03	Sag C-118/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Budai Központi Kerületi Bíróság (Ungarn) den 7. marts 2017 — Dunai Zsuzsanna mod ERSTE Bank Hungary Zrt.	2
2017/C 221/04	Sag C-126/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Fővárosi Törvényszék (Ungarn) den 10. marts 2017 — Czako Orsolya mod ERSTE Bank Hungary Zrt.	3
2017/C 221/05	Sag C-135/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesfinanzhof (Tyskland) den 15. marts 2017 — X-GmbH mod Finanzamt Stuttgart — Körperschaften	4
2017/C 221/06	Sag C-159/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Curtea de Apel Constanța (Rumænien) den 29. marts 2017 — Întreprinderea Individuală Dobre M. Marius/Ministerul Finanțelor Publice — Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Galați — Serviciul Soluționare Contestații, Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Galați — Administrația Județeană a Finanțelor Publice Constanța — Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Fizice	5

2017/C 221/07	Sag C-168/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Kúria (Ungarn) den 3. april 2017 — SH mod TG	5
2017/C 221/08	Sag C-182/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Kúria (Ungarn) den 11. april 2017 — Nagyszénás Településszolgáltatási Nonprofit Kft. mod Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság	6
2017/C 221/09	Sag C-183/17 P: Appel iværksat den 11. april 2017 af International Management Group til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 2. februar 2017 i sag T-29/15, International Management Group mod Europa-Kommissionen	7
2017/C 221/10	Sag C-186/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Berlin (Tyskland) den 12. april 2017 — fliightright GmbH mod Iberia Express SA	8
2017/C 221/11	Sag C-190/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Superior de Justicia de Madrid (Spanien) den 12. april 2017 — Lu Zheng mod Ministerio de Economía y Competitividad	8
2017/C 221/12	Sag C-195/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Hannover (Tyskland) den 13. april 2017 — Helga Krüsemann m.fl. mod TUIfly GmbH	9
2017/C 221/13	Sag C-199/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Hannover (Tyskland) den 13. april 2017 — Rita Hoffmeyer og Rudolf Meyer mod TUIfly GmbH	10
2017/C 221/14	Sag C-203/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Hannover (Tyskland) den 13. april 2017 — Eberhard Schmeer mod TUIfly GmbH	10
2017/C 221/15	Sag C-223/17 P: Appel iværksat den 26. april 2017 af Lubrizol France SAS til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 16. februar 2017 i sag T-191/14, Lubrizol France SAS mod Rådet for Den Europæiske Union	11
2017/C 221/16	Sag C-233/17 P: Appel iværksat den 4. maj 2017 af GX til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 3. marts 2017 i sag T-556/16, GX mod Europa-Kommissionen	12
2017/C 221/17	Sag C-239/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Østre Landsret (Danmark) den 10. maj 2017, Gert Teglgaard og Fløjstrupgård I/S mod Fødevareministeriets Klagecenter	13
2017/C 221/18	Sag C-241/17 P: Appel iværksat den 2. maj 2017 af Holistic Innovation Institute, S.L.U. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 16. februar 2017 i sag T-706/14, Holistic Innovation Institute mod REA	14
2017/C 221/19	Sag C-249/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Supreme Court (Irland) den 12. maj 2017 — Ryanair Ltd mod The Revenue Commissioners	15
2017/C 221/20	Sag C-251/17: Sag anlagt den 12. maj 2017 — Europa-Kommissionen mod Den Italienske Republik	16
2017/C 221/21	Sag C-254/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Hannover (Tyskland) den 15. maj 2017 — Regina Lorenz og Prisca Sprecher mod TUIfly GmbH	17
 Retten		
2017/C 221/22	Sag T-85/15: Rettens dom af 16. maj 2017 — AW mod EUIPO — Pharma Mar (YLOELIS) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket YLOELIS — det ældre EU-ordmærke YONDELIS — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — Artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)	18

2017/C 221/23	Sag T-223/15: Rettens dom af 15. maj 2017 — Morton's of Chicago mod EUIPO — Mortons the Restaurant (MORTON'S) (EU-varemærker — ugyldighedssag — EU-figurmærket MORTON'S — ældre ikke-registrerede nationale varemærker MORTON'S, MORTONS, MORTON'S CLUB, MORTONS CLUB, MORTON'S THE RESTAURANT, MORTONS RESTAURANT og M MORTON'S — relativ registreringshindring — ugyldighedserklæring — artikel 8, stk. 4, og artikel 53, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009)	18
2017/C 221/24	Sag T-480/15: Rettens dom af 16. maj 2017 — Agria Polska m.fl. mod Kommissionen (Konkurrence — konkurrencebegrænsende aftale — misbrug af dominerende stilling — markedet for distribution af plantebeskyttelsesmidler — afgørelse om afvisning af en klage — producenter og distributørers angivelige konkurrencebegrænsende adfærd — producenter og distributørers samordnede eller koordinerede indgivelse af klager til administrative og strafferetlige myndigheder — anmeldelse af parallelimportørers angivelige overtrædelser af den gældende lovgivning — administrative kontroller, der efterfølgende forestås af de administrative myndigheder — nationale myndigheders pålæggelse af administrative og strafferetlige sanktioner over for parallelimportørerne — sidestilling af producenter og distributørers indgivelse af klager med søgsmål i skadehensigt eller med misbrug af administrative procedurer — manglende EU-interesse — ret til en effektiv domstolsbeskyttelse)	19
2017/C 221/25	Sag T-107/16: Rettens dom af 16. maj 2017 — Airhole Facemasks mod EUIPO — industrysurf (AIR HOLE FACE MASKS YOU IDIOT) (EU-varemærker — ugyldighedssag — EU-figurmærket AIR HOLE FACE MASKS YOU IDIOT — ond tro — artikel 52, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — beføjelse til at omgøre)	20
2017/C 221/26	Sag T-163/16: Rettens dom af 18. maj 2017 — Reisswolf mod EUIPO (secret.service.) (EU-varemærker — ansøgning om EU-ordmærket secret.service. — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009 — prøvelse ex officio af de faktiske omstændigheder — artikel 76, stk. 1, i forordning nr. 207/2009 — begrundelsespligt — artikel 75 i forordning nr. 207/2009)	20
2017/C 221/27	Sag T-166/16: Rettens dom af 18. maj 2017 — Panzeri mod Parlamentet (Regulativet om omkostningsgodtgørelser og andre godtgørelser til Europa-Parlamentets medlemmer — godtgørelse til parlamentarisk assistance — inddrivelse af uretmæssigt udbetalte beløb)	21
2017/C 221/28	Sag T-218/16: Rettens dom af 16. maj 2017 — Mühlbauer Technology mod EUIPO (Magicrown) (EU-varemærker — ansøgning om EU-ordmærket Magicrown — absolutte registreringshindringer — mangel på fornødent særpræg — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EF) nr. 207/2009)	21
2017/C 221/29	Sag T-355/16: Rettens dom af 17. maj 2017 — adp Gauselmann mod EUIPO (MULTI FRUITS) (EU-varemærker — ansøgning om EU-ordmærket MULTI FRUITS — absolutte registreringshindringer — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EF) nr. 207/2009)	22
2017/C 221/30	Sag T-372/16: Rettens dom af 11. maj 2017 — Bammer mod EUIPO — mydays (MÄNNERSPIELPLATZ) (EU-varemærker — ugyldighedssag — EU-ordmærket MÄNNERSPIELPLATZ — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 52, stk. 1, litra a), og artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009)	22
2017/C 221/31	Sag T-375/16: Rettens dom af 18. maj 2017 — Sabre GLBL mod EUIPO (INSTASITE) (EU-varemærker — ansøgning om EU-ordmærket INSTASITE — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009)	23

2017/C 221/32	Sag T-410/16: Rettens dom af 18. maj 2017 — Makhlouf mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Syrien — indefrysning af pengemidler — ret til forsvar — ret til en effektiv domstolsbeskyttelse — begrundelsespligt — åbenbart urigtigt skøn — retten til respekt for ære og omdømme — ejendomsret — uskyldsformodning — begrænsninger af indrejse i eller transit gennem EU's område — proportionalitet)	23
2017/C 221/33	Sag T-472/16: Rettens dom af 16. maj 2017 — Marsh mod EUIPO (LegalPro) (EU-varemærker — ansøgning om EU-ordmærket LegalPro — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009)	24
2017/C 221/34	Sag T-583/16: Rettens dom af 17. maj 2017 — PG mod Frontex (Personalesag — midlertidigt ansatte — ingen forlængelse af en tidsbegrænset kontrakt — procedure for forlængelse — artikel 266 TEUF — omsorgspligt — ansvar uden for kontraktforhold)	25
2017/C 221/35	Sag T-742/16: Rettens dom af 16. maj 2017 — CW mod Parlamentet (Personalesag — tjenestemænd — psykisk chikane — vedtægtens artikel 12a — bistandspligt — interne regler om det rådgivende udvalg vedrørende chikane og forebyggelse af chikane på arbejdspladsen — vedtægtens artikel 24 — ansøgning om bistand — afslag — afgørelse om afslag på klagen — selvstændigt indhold — klagen indgivet for tidligt — foreligger ikke — det rådgivende udvalg vedrørende chikane og forebyggelse af chikane på arbejdspladsens rolle og beføjelser — tjenestemandens fakultative forelæggelse — ansvar uden for kontrakt)	25
2017/C 221/36	Sag T-55/16 P: Rettens kendelse af 3. maj 2017 — De Nicola mod EIB (Appel — personalesag — ansatte i EIB — bedømmelse — karriereudviklingsrapport — bedømmelsesåret 2009 — retlige fejl — åbenbart, at appellen delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er ugrundet)	26
2017/C 221/37	Sag T-59/16 P: Rettens kendelse af 3. maj 2017 — De Nicola mod EIB (Appel — personalesag — ansatte i EIB — bedømmelse — karriereudviklingsrapport — bedømmelsesåret 2012 — retlige fejl — åbenbart, at appellen delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er ugrundet)	27
2017/C 221/38	Sag T-60/16 P: Rettens kendelse af 3. maj 2017 — De Nicola mod EIB (Appel — personalesag — ansatte i EIB — bedømmelse — karriereudviklingsrapport — bedømmelsesåret 2011 — retlige fejl — åbenbart, at appellen delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er ugrundet)	27
2017/C 221/39	Sag T-70/16 P: Rettens kendelse af 3. maj 2017 — De Nicola mod EIB (Appel — personalesag — ansatte i EIB — psykisk chikane — ansvar uden for kontrakt — retlige fejl — appel åbenbart ugrundet) . . .	28
2017/C 221/40	Sag T-341/16: Rettens kendelse af 4. maj 2017 — De Masi mod Kommissionen (Annulationsøgsmål — aktindsigt — anmodning om aktindsigt i medfør af det interinstitutionelle samarbejde i henhold til artikel 230 TEUF — dokumenter vedrørende arbejdet i den af Rådet nedsatte gruppe vedrørende en adfærdskodeks for erhvervsbeskatning — retsakt, der ikke kan anfægtes — afvisning)	28
2017/C 221/41	Sag T-59/17: Sag anlagt den 14. april 2017 — L mod Parlamentet	29
2017/C 221/42	Sag T-227/17: Sag anlagt den 19. april 2017 — Falmouth University mod Kommissionen	29
2017/C 221/43	Sag T-236/17: Sag anlagt den 17. april 2017 — Balti Gaas mod Kommissionen og INEA	30
2017/C 221/44	Sag T-243/17: Sag anlagt den 24. april 2017 — Ecolab Deutschland og Lysoform Dr. Hans Rosemann mod ECHA	31
2017/C 221/45	Sag T-249/17: Sag anlagt den 28. april 2017 — Casino, Guichard-Perrachon og EMC Distribution mod Kommissionen	32

2017/C 221/46	Sag T-257/17: Sag anlagt den 3. maj 2017 — RE mod Kommissionen	33
2017/C 221/47	Sag T-260/17: Sag anlagt den 3. maj 2017 — Bank of New York Mellon mod EUIPO — Nixen Partners (NEXEN PULSE)	34
2017/C 221/48	Sag T-261/17: Sag anlagt den 5. maj 2017 — Bayer mod EUIPO — UNI — Pharma (SALOSPIR) . . .	34
2017/C 221/49	Sag T-264/17: Sag anlagt den 4. maj 2017 — Uponor Innovation mod EUIPO — Swep International (SMATRIX)	35
2017/C 221/50	Sag T-273/17: Sag anlagt den 8. maj 2017 — Quadri di Cardano mod Kommissionen	35
2017/C 221/51	Sag T-274/17: Sag anlagt den 10. maj 2017 — Monster Energy mod EUIPO — Bösel (MONSTER DIP)	36
2017/C 221/52	Sag T-96/17: Rettens kendelse af 5. maj 2017 — King.com mod EUIPO — TeamLava (animerede ikoner)	37

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*

(2017/C 221/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 213 af 3.7.2017

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 202 af 26.6.2017

EUT C 195 af 19.6.2017

EUT C 178 af 6.6.2017

EUT C 168 af 29.5.2017

EUT C 161 af 22.5.2017

EUT C 151 af 15.5.2017

Teksterne er tilgængelige på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per le Marche (Italien) den 6. marts 2017 — Comune di Castelbellino mod Regione Marche m.fl.

(Sag C-117/17)

(2017/C 221/02)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale per le Marche

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Comune di Castelbellino

Sagsøgt: Regione Marche, Ministero per i beni e le attività culturali, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Regione Marche Servizio Infrastrutture Trasporti Energia — P.F. Rete Elettrica Regionale og Provincia di Ancona

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er EU-retten (nærmere bestemt direktiv 2011/92/EU⁽¹⁾) i den affattelse, der var gældende på tidspunktet for vedtagelsen af de anfægtede bestemmelser) principielt til hinder for en lovgivning eller en national administrativ praksis, som gør det muligt at gennemføre en screening af, om det er nødvendigt at foretage en vurdering af indvirkningerne på miljøet, eller at gennemføre en VVM-undersøgelse, for så vidt angår projekter vedrørende anlæg, der allerede er opført på tidspunktet, hvor screeningen bliver gennemført, eller i modsat fald om EU-retten gør det muligt at tage hensyn til ekstraordinære omstændigheder, som gør det muligt at fravige det almindelige princip om, at en VVM-undersøgelse efter sin art er forudgående?
- 2) Det ønskes nærmere bestemt oplyst, om en sådan fravigelse er begrundet, såfremt en ny forskrift fritager et bestemt projekt — som burde have været screenet i henhold til en national rets afgørelse, hvorved en tidligere gældende national bestemmelse om screeningfritagelse blev anset for forfatningsstridig, og/eller ikke måtte finde anvendelse — fra en VVM-undersøgelse?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13.12.2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet EØS-relevant tekst (EUT 2012, L 26, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Budai Központi Kerületi Bíróság (Ungarn) den 7. marts 2017 — Dunai Zsuzsanna mod ERSTE Bank Hungary Zrt.

(Sag C-118/17)

(2017/C 221/03)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Budai Központi Kerületi Bíróság

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Dunai Zsuzsanna

Sagsøgt: ERSTE Bank Hungary Zrt.

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal punkt 3 i konklusionen i Domstolens dom i sag C-26/13 forstås således, at den nationale ret også kan afhjælpe den manglende gyldighed af et vilkår i en aftale, der er indgået mellem en erhvervsdrivende og en forbruger, når opretholdelsen af aftalen strider mod forbrugers økonomiske interesser?
- 2) Er det i overensstemmelse med Den Europæiske Unions kompetence til at sikre et højt forbrugerbeskyttelsesniveau og de grundlæggende EU-retlige principper om lighed for loven, forbud mod forskelsbehandling, retten til effektive retsmidler og retten til en retfærdig rettergang, når en medlemsstats parlament ved lov ændrer tilsvarende privatretlige kontrakter, som er indgået mellem en erhvervsdrivende og en forbruger?
 - a) Såfremt det foregående spørgsmål besvares bekræftende, er det da i overensstemmelse med Den Europæiske Unions kompetence til at sikre et højt forbrugerbeskyttelsesniveau og de grundlæggende EU-retlige principper om lighed for loven, forbud mod forskelsbehandling, retten til effektive retsmidler og retten til en retfærdig rettergang, når en medlemsstats parlament ved lov ændrer forskellige dele af låneaftaler optaget i fremmed valuta for at beskytte forbrugerne, men derved fremprovokerer en virkning, der strider imod netop forbrugerbeskyttelsesinteresserne, idet låneaftalen forbliver gyldig efter ændringerne, og idet forbrugerne fortsat må bære de udgifter, der er forbundet med valutarisikoen?
- 3) Hvis der er tale om indhold i aftaler indgået mellem en erhvervsdrivende og en forbruger, er det da i overensstemmelse med Den Europæiske Unions kompetence til at sikre et højt forbrugerbeskyttelsesniveau og de grundlæggende EU-retlige principper om retten til effektive retsmidler og retten til en retfærdig rettergang i enhver civilretlig sag, når standardiseringsrådet under en medlemsstats højeste retsinstans ved »afgørelser truffet med henblik på ensartet fortolkning af retlige bestemmelser« over indflydelse på retspraksis ved den domstol, som sagen indbringes for?
 - a) Såfremt det foregående spørgsmål besvares bekræftende, er det da i overensstemmelse med Den Europæiske Unions kompetence til at sikre et højt forbrugerbeskyttelsesniveau og de grundlæggende EU-retlige principper om retten til effektive retsmidler og retten til en retfærdig rettergang i enhver civilretlig sag, når standardiseringsrådet under en medlemsstats højeste retsinstans ved »afgørelser truffet med henblik på ensartet fortolkning af retlige bestemmelser« over indflydelse på retspraksis ved den domstol, som sagen indbringes for, når udnævnelsen af de dommere, der er medlem af standardiseringsrådet, ikke foregår på en gennemskuelig måde ifølge forud fastsatte regler, når proceduren ved dette råd ikke er offentlig, og når det ikke efterfølgende er muligt at få oplysninger om den anvendte procedure, dvs. de anvendte udtalelser fra sagkyndige og retsvidenskabelig litteratur samt medlemmernes stemmeafgivelse (flertalsudtalelse og mindretalsudtalelse)?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Fővárosi Törvényszék (Ungarn) den 10. marts 2017 — Czakó Orsolya mod ERSTE Bank Hungary Zrt.

(Sag C-126/17)

(2017/C 221/04)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Fővárosi Törvényszék

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Czakó Orsolya

Sagsøgt: ERSTE Bank Hungary Zrt.

Præjudicielle spørgsmål

- 1) I forbindelse med fastsættelsen af beløbet for en låneaftale forholder det sig da således, at en formulering som i punkt I/1. og II/1. i den omtvistede låneaftale, der angiver det fastsatte beløb på 64 731 CHF som vejledende, idet det maksimale beløb på 8 280 000 HUF angives som finansieringsbehov, og hvor fastsættelsen af lånebeløbet kædes sammen med en juridisk erklæring fra den part, der indgår aftalen med forbrugeren, og med de oplysninger, der fremgår af denne parts forretningsbøger, er i overensstemmelse med kravet i henhold til artikel 4, stk. 2, og artikel 5 i direktiv 93/13/EØF⁽¹⁾ om, at vilkårene skal være affattet klart og forståeligt?
- 2) Såfremt fastsættelsen af beløbet i punkt I/1. og II/1. ikke er affattet klart og forståeligt, således at det er muligt at bedømme, hvorvidt kontraktvilkårene er urimelige — og såfremt deres urimelige karakter fastslås, kan det da konstateres, at hele låneaftalen er ugyldig, idet manglende fastsættelse af aftalens genstand ifølge national ret gør hele aftalen ugyldig?
- 3) Såfremt aftalen kan erklæres gyldig, kan beløbet da fastsættes på den for forbrugeren gunstigste måde?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 93/13/EØF af 5.4.1993 om urimelige kontraktvilkår i forbruger aftaler (EFT L 95, s 29).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesfinanzhof (Tyskland) den 15. marts 2017 — X-GmbH mod Finanzamt Stuttgart — Körperschaften

(Sag C-135/17)

(2017/C 221/05)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzhof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: X-GmbH

Sagsøgt: Finanzamt Stuttgart — Körperschaften

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 57, stk. 1, EF (nu artikel 64, stk. 1, TEUF) fortolkes således, at en medlemsstats restriktion for kapitalbevægelser til eller fra tredjelande i forbindelse med direkte investeringer, der eksisterede pr. 31. december 1993, heller ikke berøres af artikel 56 EF (nu artikel 63 TEUF), når den nationale bestemmelse, der eksisterede på skæringsdatoen, og som begrænsede kapitalbevægelser til eller fra tredjelande, i det væsentlige kun gjaldt for direkte investeringer, men efter skæringsdatoen blev udvidet, således at den også omfatter porteføljeinvesteringer i udenlandske selskaber, der ligger under tærsklen for kapitalandele på 10%?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, skal artikel 57, stk. 1, EF fortolkes således, at det skal anses for anvendelse af en national bestemmelse til begrænsning af kapitalbevægelser til eller fra tredjelande i forbindelse med direkte investeringer, der eksisterede pr. 31. december 1993, når en senere bestemmelse, der i det væsentlige svarer til den restriktion, der eksisterede på skæringsdatoen, kommer til anvendelse, men den restriktion, der eksisterede på skæringsdatoen, efter skæringsdatoen blev ændret væsentligt for en kort tid ved en lov, der ganske vist retligt set trådte i kraft, men i praksis aldrig blev anvendt, fordi den blev erstattet af den bestemmelse, der nu finder anvendelse, inden den første gang kunne anvendes på et konkret tilfælde?
- 3) Såfremt et af de første to spørgsmål besvares benægtende, er artikel 56 EF da til hinder for en medlemsstats ordning, hvorefter der i beskatningsgrundlaget for en skattepligtig person, der er hjemmehørende i den pågældende medlemsstat, og som ejer en kapitalandel på mindst 1% i et selskab hjemmehørende i en anden stat (her: Schweiz), medregnes en forholdsmæssig andel af dette selskabs positive indtægter med karakter af investeringskapital svarende til ejerandelen, såfremt disse indtægter er undergivet et lavere beskatningsniveau end i den førstnævnte stat?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Curtea de Apel Constato (Rumænien) den 29. marts 2017 — Întreprinderea Individuală Dobre M. Marius/Ministerul Finanțelor Publice — Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Galați — Serviciul Soluționare Contestații, Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Galați — Administrația Județeană a Finanțelor Publice Constanța — Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Fizice

(Sag C-159/17)

(2017/C 221/06)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Curtea de Apel Constanta

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Întreprinderea Individuală Dobre M. Marius

Sagsøgt: Ministerul Finanțelor Publice — Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Galați — Serviciul Soluționare Contestații, Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Galați — Administrația Județeană a Finanțelor Publice Constanța — Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Fizice

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 167, 168, 169, 179, artikel 213, stk. 1, artikel 214, stk. 1, litra a), og artikel 273 i direktiv 2006/112/EF ⁽¹⁾ fortolkes således, at de er til hinder for en national lovgivning, der under omstændigheder som de i hovedsagen omhandlede pålægger en afgiftspligtige person, hvis momsregistrering er blevet annulleret, at betale staten moms for den periode, hvor momsregistreringsnummeret var annulleret, uden at personen imidlertid indrømmes ret til at fradrage moms for køb foretaget i den samme periode?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT 2006, L 347, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Kúria (Ungarn) den 3. april 2017 — SH mod TG

(Sag C-168/17)

(2017/C 221/07)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Kúria

Parter i hovedsagen

Sagsøger: SH

Sagsøgt: TG

Intervenient: UF

Præjudicielle spørgsmål

1) Er følgende forpligtelser vedrørende betaling af garantiomkostninger, som udspringer af aftaler om modgaranti, der er indgået som led i en serie af aftaler med henblik på udstedelse af en bankgaranti til fordel for Libyan Housing and Infrastructure Board (herefter »HIB«), omfattet af anvendelsesområdet for forordning nr. 204/2011 ⁽¹⁾ eller eventuelt forordning 2016/44 ⁽²⁾:

1.1 når en bank, der er etableret i Den Europæiske Union, i henhold til en aftale om modgaranti er forpligtet til at betale omkostninger til en libysk bank, som er opført på forbudslisten i bilag III til forordning nr. 204/2011?

- 1.2 når en bank, der er etableret i Den Europæiske Union, i henhold til en aftale om modgaranti er forpligtet til at betale omkostninger til en libysk bank, som ikke er opført på forbudslisten i bilag III til forordning nr. 204/2011, men bankgarantien er udstedt til fordel for HIB, som er opført på nævnte liste?
- 1.3 når forordning nr. 204/2011 — i tidsrummet efter ændringen af forordning nr. 204/2011 ved forordning nr. 45/2014 — forbyder direkte eller indirekte betaling til libyske enheder?
- 1.4 når forpligtelsen vedrørende betaling af garantiomkostninger udspringer af en aftale om modgaranti, der er indgået som led i en serie af aftaler med henblik på udstedelse af en bankgaranti til fordel for HIB inden for rammerne af forbindelsen mellem to banker, der er etableret i Den Europæiske Union?
- 1.5 når afregningen af garantiomkostningerne sker efter udløbet af garantiperioden ved en retssag efter ikrafttrædelsen af forordning 2016/44?
- 2) Såfremt den i punkt 1.1 og 1.2 nævnte forpligtelse vedrørende betaling af garantiomkostninger er omfattet af forordningens anvendelsesområde, skal de garantiomkostninger, der betales til en libysk bank — som også på et tidspunkt var opført på forbudslisten i bilag III — med henblik på udstedelse af en garanti for tilbagebetaling af forudbetaling og af en kontraktopfyldelsesgaranti til fordel for HIB, da anses for at være pengemidler, der direkte eller indirekte stilles til rådighed for eller til fordel for de juridiske personer, enheder eller organer, der er opført på listen i bilag III til forordning nr. 204/2011?
- 3) Skal artikel 12, stk. 1, litra b), i forordning nr. 204/2011 i tidsrummet efter ændringen af denne forordning ved forordning nr. 45/2014 (punkt 1.3) fortolkes således, at udgifter og omkostninger, som en libysk bank har opkrævet, og som en bank, der er etableret i Den Europæiske Union, har betalt i henhold til en aftale om modgaranti, anses for direkte eller indirekte at udgøre erstatninger i henhold til garanti?
- 4) Skal en bank, der er etableret i Den Europæiske Union, som i henhold til en aftale om modgaranti, der er indgået som led i en serie af aftaler med henblik på udstedelse af en bankgaranti til fordel for HIB, er forpligtet til at betale garantiomkostninger til en libysk enhed (punkt 1.4), anses for at være en person eller en enhed som omhandlet i artikel 12, stk. 1, litra c), i forordning nr. 204/2011, eller — som ændret ved forordning nr. 45/2014 — personer eller enheder, som handler gennem, på vegne af eller til fordel for en af de i artikel 12, stk. 1, litra a) eller b) omhandlede personer, enheder eller organer? Skal de garantiomkostninger, som nævnte bank afkræver en anden bank, der er etableret i Den Europæiske Union, anses for direkte eller indirekte at udgøre erstatninger i henhold til garanti?
- 5) Gør udelukkelsesbestemmelsen i artikel 9 i forordning nr. 204/2011 sig gældende for alle former for betaling?
- 6) For så vidt som afregningen af garantiomkostningerne finder sted efter ikrafttrædelsen af Rådets forordning 2016/44, som ophævede forordning nr. 204/2011, men som i det væsentlige indeholder identiske bestemmelser (punkt 1.5), finder forordning 2016/44 da anvendelse på afgørelsen af sagen mellem parterne, og skal artikel 17, stk. 1, litra b), i denne forordning da fortolkes således, at udgifter og omkostninger, som en libysk bank har opkrævet, og som en bank, der er etableret i Den Europæiske Union, har betalt i henhold til en aftale om modgaranti, anses for direkte eller indirekte at udgøre erstatninger i henhold til garanti? Skal en bank, der er etableret i Den Europæiske Union, og som i henhold til en aftale om modgaranti, der er indgået som led i en serie af aftaler med henblik på udstedelse af en bankgaranti til fordel for HIB, er forpligtet til at betale garantiomkostninger til en libysk enhed, anses for at være en person eller en enhed som omhandlet i artikel 17, stk. 1, litra c), i denne forordning (personer, enheder eller organer, som handler gennem, på vegne af [eller til fordel for] en af de i artikel 17, stk. 1, litra a) eller b) omhandlede personer, enheder eller organer)? Skal de garantiomkostninger, som nævnte bank afkræver en anden bank, der er etableret i Den Europæiske Union, anses for direkte eller indirekte at udgøre erstatninger i henhold til garanti?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EU) nr. 204/2011 af 23.2.2011 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Libyen (EUT L 58, s. 1).

⁽²⁾ Rådets forordning (EU) 2016/44 af 18.1.2016 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Libyen og om ophævelse af forordning (EU) nr. 204/2011 (EUT L 12, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Kúria (Ungarn) den 11. april 2017 — Nagyszénás Településszolgáltatási Nonprofit Kft. mod Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság

(Sag C-182/17)

(2017/C 221/08)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Kúria

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Nagyszénás Településszolgáltatási Nonprofit Kft.

Sagsøgt: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er et handelsselskab, som ejes 100 % af en kommune, omfattet af begrebet »offentligretligt organ« i artikel 13, stk. 1, første afsnit, i Rådets direktiv 2006/112/EF⁽¹⁾ af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, skal handelsselskabet da anses for at handle som offentlig myndighed, når det udfører opgaver, der obligatorisk påhviler kommunen, men som denne har betroet det pågældende selskab?
- 3) Såfremt et eller flere af de foregående spørgsmål besvares benægtende, skal det beløb, som kommunen betaler til handelsselskabet for udførelsen af opgaverne, da anses for at udgøre en modydelse?

⁽¹⁾ EUT L 347, s. 1.

Appel iværksat den 11. april 2017 af International Management Group til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 2. februar 2017 i sag T-29/15, International Management Group mod Europa-Kommissionen

(Sag C-183/17 P)

(2017/C 221/09)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: International Management Group (ved avocat L. Levi)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede dom ophæves.
- Som følge heraf
 - annulleres det ændrede bilag til Kommissionens gennemførelsesafgørelse af 7. november 2013 vedrørende den årlige handlingsplan for 2013 for Myanmar/Burma, der finansieres over Den Europæiske Unions almindelige budget⁽¹⁾ vedtaget den 16. december 2014, og
 - Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.
- Kommissionen tilpligtes at betale alle sagsomkostningerne både i forbindelse med appellen og dommen i første instans.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har til støtte for appellen fremset fire appelanbringender:

- 1) Tilsidesættelse af begrundelsespligten — tilsidesættelse af Rettens begrundelsespligt — urigtig gengivelse af sagsakterne.
- 2) Tilsidesættelse af finansforordningen af 2002⁽²⁾ og finansforordningen af 2012⁽³⁾ — tilsidesættelse af Kommissionens forordning⁽⁴⁾ og Kommissionens delegerede forordning⁽⁵⁾ — tilsidesættelse af Rettens begrundelsespligt — urigtig gengivelse af sagsakterne.
- 3) Tilsidesættelse af princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning — tilsidesættelse af begrundelsespligten — tilsidesættelse af Rettens begrundelsespligt — tilsidesættelse af finansforordningen af 2012, artikel 61, stk. 1, og artikel 60, stk. 2.

4) Tilsidesættelse af princippet om god forvaltningsskik — tilsidesættelse af retten til at blive hørt.

Appellanten anfægter ligeledes afgørelsen om at forkaste appellantens anmodning om fremlæggelse af OLAF's rapport.

⁽¹⁾ C(2013) 7682 final.

⁽²⁾ Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25.6.2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget, som ændret (EFT 2002, L 248, s. 1).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25.10.2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 (EUT 2012, L 298, s. 1).

⁽⁴⁾ Kommissionens forordning (EF, Euratom) nr. 2342/2002 af 23.12.2002 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 om finansforordningen vedrørende De europæiske Fællesskabers almindelige budget, som ændret (EFT 2002, L 357, s. 1).

⁽⁵⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1268/2012 af 29.10.2012 om gennemførelsesbestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget (EUT 2012, L 362, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Berlin (Tyskland) den 12. april 2017 —
flightright GmbH mod Iberia Express SA**

(Sag C-186/17)

(2017/C 221/10)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht Berlin

Parter i hovedsagen

Sagsøger: flightright GmbH

Sagsøgt: Iberia Express SA

Præjudicielt spørgsmål

Kan der også foreligge en kompensationsret i henhold til artikel 7 i forordning (EF) nr. 261/2004 ⁽¹⁾, når en luftfartspassager som følge af en relativt kort forsinkelse i forhold til det planlagte ankomsttidspunkt ikke når en direkte tilsluttet flyforbindelse, og dette medfører en forsinket ankomst til det endelige bestemmelsessted på tre timer eller mere, men de to flyvninger blev varetaget af forskellige luftfartsselskaber, og reservationen blev foretaget af en arrangør, der foretog reservationen af hele flyrejsen via et andet luftfartsselskab?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11.2.2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 (EUT L 46, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Superior de Justicia de Madrid (Spanien)
den 12. april 2017 — Lu Zheng mod Ministerio de Economía y Competitividad**

(Sag C-190/17)

(2017/C 221/11)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Superior de Justicia de Madrid

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Lu Zheng

Sagsøgt: Ministerio de Economía y Competitividad

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 9, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1889/2005 ⁽¹⁾ af 26. oktober 2005 om kontrol med likvide midler, der indføres til eller forlader Fællesskabet fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omtvistede, der gør det muligt, som sanktion for en tilsidesættelse af den angivelsespligt, der er fastsat i denne forordnings artikel 3, at pålægge en bøde på op til det dobbelte af de pågældende betalingsmidlers værdi?
- 2) Skal artikel 9, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1889/2005 af 26. oktober 2005 om kontrol med likvide midler, der indføres til eller forlader Fællesskabet fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omtvistede, hvorefter manglende dokumentation for betalingsmidlernes lovlige oprindelse og manglende sammenhæng mellem den berørte parts beskæftigelse og bevægelsens beløbsmæssige størrelse anses for at udgøre skærpende omstændigheder i forbindelse med en tilsidesættelse af angivelsespligten?
- 3) Såfremt de to foregående spørgsmål besvares bekræftende, skal artikel 9, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1889/2005 af 26. oktober 2005 om kontrol med likvide midler, der indføres til eller forlader Fællesskabet da fortolkes således, at proportionalitetskravet er overholdt, hvis der pålægges en økonomisk sanktion, som uanset bevægelsens beløbsmæssige størrelse kan udgøre op til 25 % af de likvide midler, som ikke er angivet?

⁽¹⁾ EUT 2005, L 309, s. 9

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Hannover (Tyskland) den 13. april 2017 — Helga Krüsemann m.fl. mod TUIfly GmbH

(Sag C-195/17)

(2017/C 221/12)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Amtsgericht Hannover

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Helga Krüsemann, Gabriele Heidenreich, Doris Manneck og Rita Juretschke

Sagsøgt: TUIfly GmbH

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Udgør fravær af en væsentlig del af det for gennemførelsen af flyvninger nødvendige personale hos det transporterende luftfartsselskab på grund af sygdomsmeldinger en usædvanlig omstændighed som omhandlet i artikel 5, stk. 3, i forordning (EF) nr. 261/2004 ⁽¹⁾? Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Hvor høj skal fraværsandelen være, for at det kan lægges til grund, at der foreligger en sådan omstændighed?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende: Udgør det spontane fravær af en væsentlig del af det for gennemførelsen af flyvninger nødvendige personale hos det transporterende luftfartsselskab på grund af en arbejdsretligt og overenskomstretligt ulovlig arbejdsnedlæggelse («vild strejke») en usædvanlig omstændighed som omhandlet i artikel 5, stk. 3, i forordning (EF) nr. 261/2004? Såfremt det andet spørgsmål besvares bekræftende: Hvor høj skal fraværsandelen være, for at det kan lægges til grund, at der foreligger en sådan omstændighed?
- 3) Såfremt det første eller det andet spørgsmål besvares bekræftende: Skal den usædvanlige omstændighed have foreligget for selve den aflyste flyvning, eller er det transporterende luftfartsselskab berettiget til ud fra driftsøkonomiske overvejelser at opstille en ny afgangplan?

- 4) Såfremt det første eller det andet spørgsmål besvares bekræftende: Er det afgørende, om den usædvanlige omstændighed kunne undgås eller om følgerne af den usædvanlige omstændigheds indtræden kunne undgås?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11.2.2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 (EØS-relevant tekst) — Erklæring fra Kommissionen (EUT L 46, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Hannover (Tyskland) den 13. april 2017 — Rita Hoffmeyer og Rudolf Meyer mod TUIfly GmbH

(Sag C-199/17)

(2017/C 221/13)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Amtsgericht Hannover

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Rita Hoffmeyer og Rudolf Meyer

Sagsøgt: TUIfly GmbH

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Udgør fravær af en væsentlig del af det for gennemførelsen af flyvninger nødvendige personale hos det transporterende luftfartsselskab på grund af sygemeldinger en usædvanlig omstændighed som omhandlet i artikel 5, stk. 3, i forordning (EF) nr. 261/2004 ⁽¹⁾? Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Hvor høj skal fraværsandelen være, for at det kan lægges til grund, at der foreligger en sådan omstændighed?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende: Udgør det spontane fravær af en væsentlig del af det for gennemførelsen af flyvninger nødvendige personale hos det transporterende luftfartsselskab på grund af en arbejdsretligt og overenskomstretligt ulovlig arbejdsnedlæggelse (»vild strejke«) en usædvanlig omstændighed som omhandlet i artikel 5, stk. 3, i forordning (EF) nr. 261/2004? Såfremt det andet spørgsmål besvares bekræftende: Hvor høj skal fraværsandelen være, for at det kan lægges til grund, at der foreligger en sådan omstændighed?
- 3) Såfremt det første eller det andet spørgsmål besvares bekræftende: Skal den usædvanlige omstændighed have foreligget for selve den aflyste flyvning, eller er det transporterende luftfartsselskab berettiget til ud fra driftsøkonomiske overvejelser at opstille en ny afgangplan?
- 4) Såfremt det første eller det andet spørgsmål besvares bekræftende: Er det afgørende, om den usædvanlige omstændighed kunne undgås eller om følgerne af den usædvanlige omstændigheds indtræden kunne undgås?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11.2.2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 (EØS-relevant tekst) — Erklæring fra Kommissionen (EUT L 46, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Hannover (Tyskland) den 13. april 2017 — Eberhard Schmeer mod TUIfly GmbH

(Sag C-203/17)

(2017/C 221/14)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Amtsgericht Hannover

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Eberhard Schmeer

Sagsøgt: TUIfly GmbH

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Udgør fravær af en væsentlig del af det for gennemførelsen af flyvninger nødvendige personale hos det transporterende luftfartsselskab på grund af sygemeldinger en usædvanlig omstændighed som omhandlet i artikel 5, stk. 3, i forordning (EF) nr. 261/2004 ⁽¹⁾? Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Hvor høj skal fraværsandelen være, for at det kan lægges til grund, at der foreligger en sådan omstændighed?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende: Udgør det spontane fravær af en væsentlig del af det for gennemførelsen af flyvninger nødvendige personale hos det transporterende luftfartsselskab på grund af en arbejdsretligt og overenskomstretligt ulovlig arbejdsnedlæggelse («vild strejke») en usædvanlig omstændighed som omhandlet i artikel 5, stk. 3, i forordning (EF) nr. 261/2004? Såfremt det andet spørgsmål besvares bekræftende: Hvor høj skal fraværsandelen være, for at det kan lægges til grund, at der foreligger en sådan omstændighed?
- 3) Såfremt det første eller det andet spørgsmål besvares bekræftende: Skal den usædvanlige omstændighed have foreligget for selve den aflyste flyvning, eller er det transporterende luftfartsselskab berettiget til ud fra driftsøkonomiske overvejelser at opstille en ny afgangspil?
- 4) Såfremt det første eller det andet spørgsmål besvares bekræftende: Er det afgørende, om den usædvanlige omstændighed kunne undgås eller om følgerne af den usædvanlige omstændigheds indtræden kunne undgås?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11.2.2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 (EUT L 46, s. 1).

Appel iværksat den 26. april 2017 af Lubrizol France SAS til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 16. februar 2017 i sag T-191/14, Lubrizol France SAS mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-223/17 P)

(2017/C 221/15)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Lubrizol France SAS (ved solicitor R. MacLean og avocat A. Bochon)

De andre parter i appelsagen: Rådet for den Europæiske Union og Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Rettens dom i sag T-191/14, Lubrizol France mod Rådet for Den Europæiske Union ophæves, i det omfang den vedrører de to anbringender i appellants stævning for Retten.
- Begge disse anbringender tages til følge.
- De pågældende to anbringender påkendes, og der afsiges endelig dom.
- Subsidiært hjemvises sagen til Retten med henblik på, at denne kan træffe afgørelse om appellants to anbringender vedrørende retsstridighed og tilsidesættelse af proceduren.
- Rådet og eventuelle intervenienter tilpligtes at betale appellants advokatombkostninger og sagsombkostninger for Domstolen samt advokatombkostninger og sagsombkostninger i første instans.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanten fremsat tre anbringender.

1. Første anbringende om, at Retten ikke vurderede Rådets anvendelse af den relevante test i forhold til den korrekte retlige standard.

Appellanten har gjort gældende, at idet Retten ikke anvendte de relevante kriterier, som er indeholdt i Kommissionens meddelelse vedrørende autonome toldsuspensioner og toldkontingenter (meddelelse 2011/C 363/02 ⁽¹⁾), under vurderingen af, hvorvidt den autonome toldsuspension for BPA skulle ophøre, var den af Retten foretagne bedømmelse af Rådets og Kommissionens argumentation imod den relevante retlige test hverken korrekt eller i overensstemmelse med de korrekte retlige standarder, der skal anvendes i denne situation.

2. Andet anbringende om, at Retten retsstridigt satte sin egen argumentation i stedet for Rådets og gengav beviserne åbenbart urigtigt.

Appellanten har for det første gjort gældende, at Retten retsstridigt søgte at erstatte Rådets og Kommissionens argumentation med sin egen og herved på egen hånd tilvejebragte en retsstridig begrundelse til støtte for den opfattelse, at de varer, der blev tilbudt af den indsigende part, kunne anses for at være identiske eller ækvivalente med eller erstatte BPA.

For det andet er det gjort gældende, at Retten vurderede de beviser, der vedrørte den indsigende parts evne til at levere tilstrækkelige mængder af de med BPA påståede sammenlignelige varer, på en måde, der var åbenbart ukorrekt, hvorved den foretog en urigtig gengivelse af bevismaterialets klare indhold og fordrejede anvendelsen heraf i forbindelse med bedømmelsen af sagen i første instans.

3. Tredje anbringende om, at Retten begik åbenbare fejl ved anvendelsen af de relevante procedurer og ved at antage en selvmodsigende begrundelse.

Appellanten har gjort gældende, at Retten begik en retlig fejl ved at fastslå, at Kommissionens beføjelse til at afvise en indsigelse — på grund af en forsinkelse i besvarelsen, der var væsentlig længere end de 15 arbejdsdage, der er fastsat i Kommissionens meddelelse — kun vedrørte den første kontakt mellem den indsigende part og de ansøgende virksomheder, og ikke den efterfølgende kommunikation, hvilket gjorde det muligt for Retten at fastslå, at denne forsinkelse var irrelevant. Herved antog Retten en selvmodsigende begrundelse vedrørende arten af samt funktionsmåden og rollen for de forskellige parter i den procedure, som er fastlagt ved Kommissionens meddelelse.

⁽¹⁾ – EUT 2011, C 363, s. 6.

Appel iværksat den 4. maj 2017 af GX til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 3. marts 2017 i sag T-556/16, GX mod Europa-Kommissionen

(Sag C-233/17 P)

(2017/C 221/16)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: GX (ved avocat G.-M. Enache)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede kendelse ophæves, og følgelig må den anfægtede afgørelse, der blev truffet af ansættelsesmyndigheden, annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale en erstatning for den økonomiske og ikke-økonomiske skade, der er lidt som følge af denne afgørelse.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender og væsentligste argumenter

Med sin appel har appellanten nedlagt påstand om ophævelse af Den Europæiske Unions Rets kendelse af 3. marts 2017 i sag T-556/16, GX mod Kommissionen, hvorved appellanten ikke fik medhold i sit søgsmål med påstand om annullation af den af udvælgelseskomitéen for den almindelige udvælgelsesprøve EPSO/AD/248/13 truffne afgørelse om ikke at opføre ham på reservelisten over de personer, der havde bestået den nævnte udvælgelsesprøve.

Til støtte for appellen har appellanten fremsat to anbringender:

1. Ulovligheden af meddelelsen om udvælgelsesprøven, af berigtigelsen og af assessmentcenterets grundlæggende principper

Appellanten har anført, at meddelelsen om udvælgelsesprøven er ulovlig, for så vidt som den ikke giver en objektiv begrundelse for begrænsningen af valget af det andet sprog (tysk, engelsk eller fransk) hverken henset til tjenestens interesse eller proportionaliteten af denne begrænsning henset til tjenestens reelle behov.

Appellanten har for det andet påberåbt sig ulovligheden, ugyldigheden og det manglende videnskabelige grundlag for assessmentcenterets grundlæggende principper vedrørende EPSO's åbne udvælgelsesprøver, idet der ikke er noget, der støtter, beviser og der er heller ikke foretaget nogen kontrol af den grundlæggende praksis, der anvendes af EPSO, for så vidt angår følgende principper: (i) »tidligere adfærd er den bedste indikator for fremtidig præstationsevne«, (ii) »assessmentcentre, der simulerer virkelighedsnære arbejdssituationer, er den bedste indikator for præstationsevne i virkeligheden«.

Appellanten har for det tredje gjort gældende, at den berigtigelse, der blev offentliggjort i udvælgelsesprøve EPSO/AD/248/13, var ulovlig.

2. Proceduremæssige uregelmæssigheder i assessmentcenteret

Appellanten har anført, at assessmentcenteret har begået et vist antal påståede proceduremæssige uregelmæssigheder i forbindelse med udvælgelsesprøve EPSO/AD/248/13.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Østre Landsret (Danmark) den 10. maj 2017, Gert Teglgård og Fløjstrupgård I/S mod Fødevareministeriets Klagecenter

(Sag C-239/17)

(2017/C 221/17)

Processprog: dansk

Den forelæggende ret

Østre Landsret

Parter

Sagsøger: Gert Teglgård og Fløjstrupgård I/S

Sagsøgte: Fødevareministeriets Klagecenter

Præjudicielle spørgsmål

1. I en situation, hvor en landbruger ikke overholder de lovbestemte forvaltningskrav eller betingelserne for god landbrugs- og miljømæssig stand i et kalenderår, og der derfor skal ske nedsættelse af landbrugerens direkte betalinger, jf. artikel 6, stk. 1, i Rådets forordning nr. 1782/2003 ⁽¹⁾ sammenholdt med artikel 66, stk. 1, i Kommissionens forordning nr. 796/2004 ⁽²⁾, skal støttenedsættelsen da beregnes på baggrund af landbrugerens direkte betalinger
 - a) i det kalenderår, hvor den manglende overholdelse finder sted, eller
 - b) i det (senere) kalenderår, hvor den manglende overholdelse fastslås/konstateres?
2. Er resultatet det samme i henhold til de efterfølgende regler i artikel 23, stk. 1, i Rådets forordning nr. 73/2009 ⁽³⁾ sammenholdt med artikel 70, stk. 4 og stk. 8, litra a), i Kommissionens forordning nr. 1122/2009 ⁽⁴⁾?

3. I en situation, hvor en landbruger ikke overholder de lovbestemte forvaltningskrav eller betingelserne for god landbrugs- og miljømæssig stand i 2007 og 2008, men den manglende overholdelse først fastslås/konstateres i 2011, er det da Rådets forordning nr. 1782/2003 sammenholdt med Kommissionens forordning nr. 796/2004, der finder anvendelse ved fastsættelsen af støttenedsettelsen, eller er det Rådets forordning nr. 73/2009 sammenholdt med Kommissionens forordning nr. 1122/2009, der finder anvendelse?

- ⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 af 29. september 2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitik ordninger for direkte støtte og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere og om ændring af forordning (EØF) nr. 2019/93, (EF) nr. 1452/2001, (EF) nr. 1453/2001, (EF) nr. 1454/2001, (EF) nr. 1868/94, (EF) nr. 1251/1999, (EF) nr. 1254/1999, (EF) nr. 1673/2000, (EØF) nr. 2358/71 og (EF) nr. 2529/2001 (EUT L 270, s. 1)
- ⁽²⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 796/2004 af 21. april 2004 om gennemførelsesbestemmelser vedrørende krydsoverensstemmelse, graduering og det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem som omhandlet i Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitik ordninger for direkte støtte og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere (EUT L 141, s. 18)
- ⁽³⁾ Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 af 19. januar 2009 om fælles regler for den fælles landbrugspolitik ordninger for direkte støtte til landbrugere og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere, om ændring af forordning (EF) nr. 1290/2005, (EF) nr. 247/2006, (EF) nr. 378/2007 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1782/2003 (EUT L 30, s. 16)
- ⁽⁴⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 1122/2009 af 30. november 2009 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 for så vidt angår krydsoverensstemmelse, graduering og det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem inden for rammerne af de ordninger for direkte støtte til landbrugerne, som er omhandlet i nævnte forordning, og om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 for så vidt angår krydsoverensstemmelse inden for rammerne af støtteordningen for vin (EUT L 316, s. 65)

Appel iværksat den 2. maj 2017 af Holistic Innovation Institute, S.L.U. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 16. februar 2017 i sag T-706/14, Holistic Innovation Institute mod REA

(Sag C-241/17 P)

(2017/C 221/18)

Processprog: spansk

Parter

Appellant: Holistic Innovation Institute, S.L.U. (ved abogado J.J. Marin López)

Den anden part i appellsagen: Forvaltningsorganet for Forskning (REA)

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 16. februar 2017, Holistic Innovation Institute mod REA, T-706/14, EU: T:2017:89, ophæves.
- Forvaltningsorganet for Forsknings direktørs afgørelse af 24. juli 2014 (ARES (2014) 2461172) om afslutning af forhandlingen med Holistic Innovation Institute, S.L.U. og nægtelse af at lade selskabet deltage i de europæiske projekter, Inachus og ZONeSEC annulleres.
- Holistic Innovation Institute, S.L.U. indrømmes erstatning på det i appelskriftets punkt 177 anførte grundlag.

Anbringender og væsentligste argumenter

1. Retten begik en retlig fejl, som består i, at det i den appellerede dom anførtes, at REA havde kompetence, og at organet ikke overskred grænserne for de opgaver, som det var pålagt i forbindelse med forvaltningen af det syvende rammeprogram, da det vurderede Holistic Innovation Institutes formåen og udelukkede selskabet fra forhandlingen inden for rammerne af projekterne Inachus og ZONeSEC (den appellerede doms præmis 39).
2. Retten begik en retlig fejl, idet den fortolkede punkt 2.2.2, første afsnit, i bilaget til afgørelse 2012/838 således, at det tillader REA at udelukke Holistic Innovation Institute fra forhandlingen inden for rammerne af projekterne Inachus og ZONeSEC (den appellerede doms præmis 126).

3. Retten begik en retlig fejl, der består i, at det i den appellerede dom fandtes, at den omtvistede afgørelse var velbegrundet (den appellerede doms præmis 67), selv om den omtvistede afgørelse som en integrerende del af sin begrundelse henviser til dels Kommissionens afgørelse af 13. marts 2014 (ARES (2014) 710158) om udelukkelse af appellanten fra deltagelse i projektet eDIGIREGION (den appellerede doms præmis 57 og 60-62), dels til de endelige revisionsrapporter 11-INFS-025 og 11-BA119-016 (den appellerede doms præmis 63 og 64), eftersom både Kommissionens nævnte afgørelse af 13. marts 2014 (ARES (2014) 710158), og de endelige revisionsrapporter 11-INFS-025 og 11-BA119-016 har været genstand for annullationssøgsmål.
4. Retten begik en retlig fejl, der består i, at der i den appellerede dom foretoges en urigtig gengivelse af vurderingen af de fremlagte beviser, idet det anføres, at REA »gentagne gange« anmodede appellanten om bestemte oplysninger (den appellerede doms præmis 75), at REA »gentog sin anmodning« ved skrivelse af 14. maj 2014 (den appellerede doms præmis 78), og at der foregik »flere udvekslinger af skrivelser mellem REA og [appellanten]« (den appellerede doms præmis 118).
5. Retten begik en retlig fejl, der består i, at er i den appellerede dom foretoges en urigtig gengivelse af vurderingen af de fremlagte beviser, idet der i præmis 8, 77 og 78 henvises til et ikke-eksisterende dokument, der ikke er fremlagt i processkrifterne.
6. Retten begik en retlig fejl, der består i, at det i den appellerede dom fandtes, at den omtvistede afgørelse var velbegrundet (den appellerede doms præmis 80, 84, 94, 108 og 127), eftersom den omtvistede afgørelse tilsidesætter punkt 2.2.2 i bilaget til Kommissionens afgørelse 2012/838, idet den adskiller sig fra de eksterne, uafhængige vurderingsmænds positive vurdering af appellans operative formåen uden »en stærk og velunderbygget argumentation«.
7. Retten begik en retlig fejl, der består i, at den appellerede dom savner en begrundelse, idet den fastslog, at »[appellanten] ikke fremlagde nogen oplysning, der gav mulighed for at gøre [REA's] argumentation ugyldig« (den appellerede doms præmis 58), og at appellans skrivelse af 2. juni 2014, der var vedlagt som bilag A26 til stævningen, »gengav en del af de oplysninger, der fremgik af det forklarende dokument, der er omtalt ovenfor i præmis 8, uden imidlertid at give de konkrete oplysninger, som REA havde anmodet om, der er nævnt ovenfor i præmis 7, 9 og 10« (den appellerede doms præmis 78).
8. Retten begik en retlig fejl, der består i, at det i den appellerede dom med urette fastsloges, at den i forhandlingsfuldmagterne fastsatte kalender bestemte en »vejledende« afslutning af forhandlingerne (den appellerede doms præmis 130).
9. Retten begik en retlig fejl, der består i, at det i den appellerede dom med urette fastsloges, at der hverken skal ydes erstatning for økonomisk eller ikke-økonomisk tab som følge af vedtagelsen af den omtvistede afgørelse (den appellerede doms præmis 147, 148 og 150).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Supreme Court (Irland) den 12. maj 2017 — Ryanair Ltd mod The Revenue Commissioners

(Sag C-249/17)

(2017/C 221/19)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Supreme Court

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ryanair Ltd

Sagsøgt: The Revenue Commissioners

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er en fremtidig hensigt om at levere administrationsydelser til målet for en erhvervelse, såfremt det lykkes at gennemføre erhvervelsen, tilstrækkelig til at godtgøre, at den potentielle erhverver udøver økonomisk virksomhed i henhold til sjette momsdirektivs artikel 4⁽¹⁾, således at moms, som den potentielle erhverver opkræves på varer eller tjenesteydelser, der leveres med henblik på at fremme den relevante erhvervelse, potentielt kan anses for indgående moms for den påtænkte økonomiske aktivitet, der består i levering af sådanne administrationsydelser, og
- 2) er der tale om en sådan tilstrækkelig »direkte og umiddelbar tilknytning« som opstillet af Domstolen [i dom af 27. september 2001, *Cibo Participations* (C-16/00, EU:C:2001:495)]⁽²⁾ mellem tjenesteydelser, leveret af fagfolk, i forbindelse med en sådan potentiel erhvervelse og udgående ydelser, der består i den potentielle levering af administrationsydelser til målet for erhvervelsen i tilfælde af, at det lykkes at gennemføre erhvervelsen, således at der består en ret til fradrag for så vidt angår den moms, der skal betales af disse tjenesteydelser, leveret af fagfolk?

⁽¹⁾ Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17.5.1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT 1977, L 145, s. 1).

⁽²⁾ Domstolens dom af 27.9.2001, *Cibo Participations SA mod Directeur régional des impôts du Nord-Pas-de-Calais*, C-16/00, EU:C:2001:495.

Sag anlagt den 12. maj 2017 — Europa-Kommissionen mod Den Italienske Republik

(Sag C-251/17)

(2017/C 221/20)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved E. Manhaeve og L. Cimaglia, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Italienske Republik

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 260, stk. 1, TEUF, idet den ikke har truffet alle de nødvendige foranstaltninger med henblik på at opfylde dom afsagt af Domstolen den 19. juli 2012 i sag C-565/10, Kommissionen mod Italien.
- Den Italienske Republik tilpligtes at betale en tvangsbøde på 346 922,40 EUR, med fradrag af en eventuel nedsættelse i medfør af den foreslåede formel for nedsættelse, for hver dags forsinkelse med opfyldelsen af dommen i sag C-565/10 fra den dato, hvor der afsiges dom i den foreliggende sag, indtil den dato, hvor dommen i sag C-565/10 er opfyldt.
- Den Italienske Republik tilpligtes at betale et fast dagligt beløb på 39 113,80 EUR, med et samlet mindstebeløb på 62 699 421,40 EUR, fra datoen for afsigelsen af dommen i sag C-565/10 indtil den dato, hvor der afsiges dom i den foreliggende sag, eller indtil den dato, hvor dommen i sag C-565/10 er opfyldt.
- Den Italienske Republik tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Med søgsmålet gør Kommissionen gældende, at den af Domstolen den 19. juli 2012 afsagte dom ikke er opfyldt for så vidt angår 80 af de italienske byområder, som var genstand for denne dom.

I denne henseende anerkender Den Italienske Republik, at den har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 3 i Rådets direktiv 91/271/EØF af 21. maj 1991 om rensning af byspildevand⁽¹⁾ med hensyn til 35 byområder. Den anerkender endvidere, at den har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til dette direktivs artikel 4 og 10 med hensyn til 70 byområder.

Heraf udleder Kommissionen, at Den Italienske Republik ikke har truffet alle de nødvendige foranstaltninger med henblik på fuldt ud at opfylde dommen af 19. juli 2012.

⁽¹⁾ EFT 1991, L 135, s. 40.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Hannover (Tyskland) den 15. maj 2017 — Regina Lorenz og Prisca Sprecher mod TUIfly GmbH

(Sag C-254/17)

(2017/C 221/21)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Amtsgericht Hannover

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Regina Lorenz og Prisca Sprecher

Sagsøgt: TUIfly GmbH

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Udgør fravær af en væsentlig del af det for gennemførelsen af flyvninger nødvendige personale hos det transporterende luftfartsselskab på grund af sygemeldinger en usædvanlig omstændighed som omhandlet i artikel 5, stk. 3, i forordning (EF) nr. 261/2004 ⁽¹⁾? Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Hvor høj skal fraværsandelen være, for at det kan lægges til grund, at der foreligger en sådan omstændighed?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende: Udgør det spontane fravær af en væsentlig del af det for gennemførelsen af flyvninger nødvendige personale hos det transporterende luftfartsselskab på grund af en arbejdsretligt og overenskomstretligt ulovlig arbejdsnedlæggelse («vild strejke») en usædvanlig omstændighed som omhandlet i artikel 5, stk. 3, i forordning (EF) nr. 261/2004? Såfremt det andet spørgsmål besvares bekræftende: Hvor høj skal fraværsandelen være, for at det kan lægges til grund, at der foreligger en sådan omstændighed?
- 3) Såfremt det første eller det andet spørgsmål besvares bekræftende: Skal den usædvanlige omstændighed have foreligget for selve den aflyste flyvning, eller er det transporterende luftfartsselskab berettiget til ud fra driftsøkonomiske overvejelser at opstille en ny afgangsplán?
- 4) Såfremt det første eller det andet spørgsmål besvares bekræftende: Er det afgørende, om den usædvanlige omstændighed kunne undgås eller om følgerne af den usædvanlige omstændigheds indtræden kunne undgås?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11.2.2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 (EUT 2004, L 46, s. 1).

RETTE

Retdens dom af 16. maj 2017 — AW mod EUIPO — Pharma Mar (YLOELIS)

(Sag T-85/15) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket YLOELIS — det ældre EU-ordmærke YONDELIS — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — Artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2017/C 221/22)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Alfa Wassermann SpA (AW) (Alanno, Italien) som har fået tilladelse til at indtræde i sagen i stedet for Alfa Wassermann Hungary Kft (ved advokaterne M. Best, U. Pfléghar og S. Schäffner)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (ved S. Palmero Cabezas, som befuldmægtiget, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Pharma Mar, SA (Colmenar Viejo, Spanien) (ved advokat N. González-Alberto Rodríguez)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 18. december 2014 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 1100/2014-1) vedrørende en indsigelsessag mellem Pharma Mar og Alfa Wassermann Hungary

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Alfa Wassermann SpA (AW) betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 118 af 13.4.2015.

Retdens dom af 15. maj 2017 — Morton's of Chicago mod EUIPO — Mortons the Restaurant (MORTON'S)

(Sag T-223/15) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — ugyldighedssag — EU-figurmærket MORTON'S — ældre ikke-registrerede nationale varemærker MORTON'S, MORTONS, MORTON'S CLUB, MORTONS CLUB, MORTON'S THE RESTAURANT, MORTONS RESTAURANT og M MORTON'S — relativ registreringshindring — ugyldighedserklæring — artikel 8, stk. 4, og artikel 53, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2017/C 221/23)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Morton's of Chicago, Inc. (Chicago, Illinois, USA) (ved barrister J. Moss)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (ved H. O'Neill, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Mortons the Restaurant Ltd (London, Det Forenede Kongerige) (ved solicitor J. Barry og barrister P. Nagpal)

Sagens genstand

Søgsmaal anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 12. februar 2015 af Første Appellkammer ved EUIPO (sag R 46/2014-1) vedrørende en ugyldighedssag mellem Mortons The Restaurant og Morton's of Chicago.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Morton's of Chicago, Inc. betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 228 af 13.7.2015.

Retten dom af 16. maj 2017 — Agria Polska m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-480/15) ⁽¹⁾

(Konkurrence — konkurrencebegrænsende aftale — misbrug af dominerende stilling — markedet for distribution af plantebeskyttelsesmidler — afgørelse om afvisning af en klage — producenter og distributørers angivelige konkurrencebegrænsende adfærd — producenter og distributørers samordnede eller koordinerede indgivelse af klager til administrative og strafferetlige myndigheder — anmeldelse af parallelimportørers angivelige overtrædelser af den gældende lovgivning — administrative kontroller, der efterfølgende forestås af de administrative myndigheder — nationale myndigheders pålæggelse af administrative og strafferetlige sanktioner over for parallelimportørerne — sidestilling af producenter og distributørers indgivelse af klager med søgsmaal i skadehensigt eller med misbrug af administrative procedurer — manglende EU-interesse — ret til en effektiv domstolsbeskyttelse)

(2017/C 221/24)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøgere: Agria Polska sp. z o.o. (Sosnowiec, Polen) Agria Chemicals Poland sp. z o.o. (Sosnowiec), Star Agro Analyse und Handels GmbH (Allerheiligen bei Wildon, Østrig) og Agria Beteiligungsgesellschaft mbH (Allerheiligen bei Wildon) (først ved advokaterne S. Dudzik og J. Budzik, derefter ved advokaterne P. Graczyk og W. Ročlawski)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved J. Szczodrowski, A. Dawes og J. Norris-Usher, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmaal i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse C(2015) 4284 final af 19. juni 2015 (sag AT.39864 — BASF (tidligere AGRIA m.fl. mod BASF m.fl.)) om afvisning af en klage indgivet af sagsøgerne vedrørende tilsidesættelser af artikel 101 TEUF og/eller 102 TEUF angiveligt begået af i det væsentlige 13 producenter og distributører af plantebeskyttelsesmidler med bistand fra eller gennem fire faglige organisationer og et advokatkontor

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Agria Polska sp. z o.o., Agria Chemicals Poland sp. z o.o., Star Agro Analyse und Handels GmbH og Agria Beteiligungsgesellschaft mbH betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 337 af 12.10.2015.

Rettens dom af 16. maj 2017 — Airhole Facemasks mod EUIPO — industrysurf (AIR HOLE FACE MASKS YOU IDIOT)(Sag T-107/16) ⁽¹⁾**(EU-varemærker — ugyldighedssag — EU-figurmærket AIR HOLE FACE MASKS YOU IDIOT — ond tro — artikel 52, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — beføjelse til at omgøre)**

(2017/C 221/25)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Airhole Facemasks, Inc. (Vancouver, Canada) (ved solicitor S. Barker og barrister A. Michaels)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved D. Hanf, som befuldmægtiget, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: industrysurf, SL (Trapagaran, Spanien)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 18. januar 2016 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 2547/2014-4) vedrørende en ugyldighedssag mellem Airhole Facemasks og industrysurf

Konklusion

- 1) Den afgørelse, der blev truffet den 18. januar 2016 af Fjerde Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 2547/2014-4) vedrørende en ugyldighedssag mellem Airhole Facemasks, Inc. og industrysurf, SL, annulleres og omgøres således, at den klage, som industrysurf havde indbragt for EUIPO til prøvelse af annullationsafdelingens afgørelse af 30. juli 2014, forkastes.
- 2) Airhole Facemasks og EUIPO bærer hver deres egne omkostninger, der er afholdt for Retten.
- 3) industrysurf betaler de omkostninger, som Airhole Facemasks har afholdt i forbindelse med sagen for appelkammeret ved EUIPO.
- 4) I øvrigt frifindes EUIPO.

⁽¹⁾ EUT C 175 af 17.5.2016.

Rettens dom af 18. maj 2017 — Reisswolf mod EUIPO (secret.service.)(Sag T-163/16) ⁽¹⁾**(EU-varemærker — ansøgning om EU-ordmærket secret.service. — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c, i forordning (EF) nr. 207/2009 — prøvelse ex officio af de faktiske omstændigheder — artikel 76, stk. 1, i forordning nr. 207/2009 — begrundelsespligt — artikel 75 i forordning nr. 207/2009)**

(2017/C 221/26)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Reisswolf Akten- und Datenvernichtung GmbH & Co. KG (Hamborg, Tyskland) (ved advokat A. Ebert Weidenfeller)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved S. Hanne, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 8. februar 2016 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 1820/2015-4) vedrørende en ansøgning om registrering af ordtegnat secret.service. som EU-varemærke

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Reisswolf Akten- und Datenvernichtung GmbH & Co. KG betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 200 af 6.6.2016.

Rettens dom af 18. maj 2017 — Panzeri mod Parlamentet

(Sag T-166/16) ⁽¹⁾

(Regulativet om omkostningsgodtgørelser og andre godtgørelser til Europa-Parlamentets medlemmer — godtgørelse til parlamentarisk assistance — inddrivelse af uretmæssigt udbetalte beløb)

(2017/C 221/27)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Pier Antonio Panzeri (Calusco d'Adda, Italien) (ved advokat C. Cerami)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet (ved N. Lorenz, A. Caiola, G. Corstens og S. Seyr, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Parlamentets generalsekretærs afgørelse af 11. februar 2016, hvorved der rejses krav over for sagsøgeren om tilbagebetaling af et beløb svarende til 83 764,34 EUR og den dertil knyttede debetnota af samme dato.

Konklusion

- 1) Europa-Parlamentet frifindes.
- 2) Pier Antonio Panzeri betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 200 af 6.6.2016.

Rettens dom af 16. maj 2017 — Mühlbauer Technology mod EUIPO (Magicrown)

(Sag T-218/16) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — ansøgning om EU-ordmærket Magicrown — absolutte registreringshindringer — mangel på fornødent særpræg — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2017/C 221/28)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Mühlbauer Technology GmbH (Hamborg, Tyskland) (ved advokaterne M. Zintler og A. Stolz)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (ved S. Hanne, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 7. marts 2016 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 1213/2015-4) vedrørende en ansøgning om registrering af ordtegnat Magicrown som EU-varemærke.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Mühlbauer Technology GmbH betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 232 af 27.6.2016.

Rettens dom af 17. maj 2017 — adp Gauselmann mod EUIPO (MULTI FRUITS)

(Sag T-355/16) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — ansøgning om EU-ordmærket MULTI FRUITS — absolutte registreringshindringer — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2017/C 221/29)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: adp Gauselmann GmbH (Espelkamp, Tyskland) (ved advokat P. Koch Moreno)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (ved A. Schifko, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 29. april 2016 af Femte Appellkammer ved EUIPO (sag R 1043/2015-5) vedrørende en ansøgning om registrering af ordtegnet MULTI FRUITS som EU-varemærke

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) adp Gauselmann GmbH betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 296 af 16.8.2016.

Rettens dom af 11. maj 2017 — Bammer mod EUIPO — mydays (MÄNNERSPIELPLATZ)

(Sag T-372/16) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — ugyldighedssag — EU-ordmærket MÄNNERSPIELPLATZ — absolut registreringshindring — bekrivende karakter — artikel 52, stk. 1, litra a), og artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2017/C 221/30)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Alexander Bammer (Sindelfingen, Tyskland) (ved advokat W. Riegger)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (ved S. Hanne, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: mydays GmbH (Munich, Tyskland) (ved advokat F. Pfefferkorn)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 28. april 2016 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 1795/2015-1) vedrørende en ugyldighedssag mellem mydays og M. Bammer.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Alexander Bammer betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 314 af 29.8.2016.

Retten dom af 18. maj 2017 — Sabre GLBL mod EUIPO (INSTASITE)

(Sag T-375/16) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — ansøgning om EU-ordmærket INSTASITE — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2017/C 221/31)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Sabre GLBL, Inc. (Southlake, Texas, De Forenede Stater) (ved advokat J. Zecher)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (ved D. Hanf og S. Crabbe, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 27. april 2016 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 1742/2015-2) vedrørende en ansøgning om registrering af ordtegnen INSTASITE som EU-varemærke

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Sabre GLBL, Inc. betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 326 af 5.9.2016.

Retten dom af 18. maj 2017 — Makhlof mod Rådet

(Sag T-410/16) ⁽¹⁾

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Syrien — indefrysning af pengemidler — ret til forsvar — ret til en effektiv domstolsbeskyttelse — begrundelsespligt — åbenbart urigtigt skøn — retten til respekt for ære og omdømme — ejendomsret — uskyldsformodning — begrænsninger af indrejse i eller transit gennem EU's område — proportionalitet)

(2017/C 221/32)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Rami Makhlof (Damaskus, Syrien) (ved advokat E. Ruchat)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (først ved S. Kyriakopoulou, G. Étienne og A. Vitro, derefter ved S. Kyriakopoulou og A. Vitro og endeligt ved S. Kyriakopoulou og J. Bauerschmidt, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Europa-Kommissionen (ved F. Castillo de la Torre, L. Havas og R. Tricot, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand nedlagt i henhold til artikel 263 TEUF om annullation af Rådets afgørelse (FUSP) 2016/850 af 27. maj 2016 om ændring af afgørelse 2013/255/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien (EUT 2016, L 141, s. 125) og denne afgørelses efterfølgende gennemførelsesretsakter, for så vidt som disse retsakter vedrører sagsøgeren.

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) Rami Makhlof bærer sine egne omkostninger og betaler Rådets omkostninger.
- 3) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 371 af 10.10.2016.

Rettens dom af 16. maj 2017 — Marsh mod EUIPO (LegalPro)

(Sag T-472/16) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — ansøgning om EU-ordmærket LegalPro — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2017/C 221/33)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Marsh GmbH (Frankfurt-am-Main, Tyskland) (ved advokat W. Riegger)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (ved M. Fischer, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 17. juni 2016 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 146/2016-4) vedrørende en ansøgning om registrering af ordtegn LegalPro som EU-varemærke.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Marsch GmbH betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 383 af 17.10.2016.

Rettens dom af 17. maj 2017 — PG mod Frontex

(Sag T-583/16)

(Personalesag — midlertidigt ansatte — ingen forlængelse af en tidsbegrænset kontrakt — procedure for forlængelse — artikel 266 TEUF — omsorgspligt — ansvar uden for kontraktforhold)

(2017/C 221/34)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: PG (ved advokat S. Pappas)

Sagsøgt: Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning (Frontex) (ved H. Caniard og S. Drew, som befuldmægtigede, bistået af advokat B. Wägenbaur)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 270 TEUF med påstand dels om annullation af ansættelsesmyndigheden ved Frontex's afgørelse af 9. juni 2015 om ikke at forlænge sagsøgernes kontrakt, dels om erstatning af det tab, sagsøgeren angiveligt har lidt.

Konklusion

- 1) Frontex frifindes.
- 2) PG betaler sagens omkostninger.

Rettens dom af 16. maj 2017 — CW mod Parlamentet(Sag T-742/16) ⁽¹⁾**(Personalesag — tjenestemænd — psykisk chikane — vedtægtens artikel 12a — bistandspligt — interne regler om det rådgivende udvalg vedrørende chikane og forebyggelse af chikane på arbejdspladsen — vedtægtens artikel 24 — ansøgning om bistand — afslag — afgørelse om afslag på klagen — selvstændigt indhold — klagen indgivet for tidligt — foreligger ikke — det rådgivende udvalg vedrørende chikane og forebyggelse af chikane på arbejdspladsens rolle og beføjelser — tjenestemandens fakultative forelæggelse — ansvar uden for kontrakt)**

(2017/C 221/35)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: CW (ved advokat C. Bernard-Glanz)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet (ved E. Taneva og M. Dean, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 270 TEUF med påstand dels om annullation af Parlamentets afgørelse af 8. april 2013 om afslag på den ansøgning om bistand, som sagsøgeren indgav i forbindelse med den angivelige psykiske chikane, som hun mente at være udsat for fra hendes overordnede samt om annullation af Parlamentets generalsekretærs afgørelse af 23. oktober 2013 om afslag på hendes klage af 9. juli 2013, dels om erstatning for det tab, hun angiveligt havde lidt.

Konklusion

- 1) Afgørelse af 23. oktober 2013 truffet af Europa-Parlamentets generalsekretær, i dennes egenskab af ansættelsesmyndighed, om afslag på CW's klage af 9. juli 2013, annulleres.
- 2) Påstanden om annullation af Parlamentets afgørelse af 8. april 2013 om afslag på den af sagsøgeren indgivne ansøgning om bistand afvises.
- 3) Parlamentet betaler CW et beløb på 2 000 EUR for det lidte ikke-økonomiske tab, med tillæg af morarenter at regne fra datoen for denne doms afsigelse, beregnet på grundlag af den af Den Europæiske Centralbank (ECB) fastsatte rentesats for de vigtigste refinansieringstransaktioner.
- 4) I øvrigt afvises erstatningspåstanden.
- 5) Parlamentet bærer sine egne omkostninger og betaler de af CW afholdte omkostninger i forbindelse med den oprindelige procedure for Personaleretten i sag F-124/13, i forbindelse med appelsagen i sag T-309/15 P og i forbindelse med proceduren efter hjemvisning i sag T-742/16 RENV.

⁽¹⁾ EUT C 52 af 22.2.2014 (sag oprindeligt registreret ved Retten for EU-Personalesager under sagsnummer F-124/13).

Retten kendelse af 3. maj 2017 — De Nicola mod EIB

(Sag T-55/16 P) ⁽¹⁾

(Appel — personalesag — ansatte i EIB — bedømmelse — karriereudviklingsrapport — bedømmelsesåret 2009 — retlige fejl — åbenbart, at appellen delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er ugrundet)

(2017/C 221/36)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Carlo De Nicola (Strassen, Luxembourg) (ved advokat G. Ferabecoli)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Investeringsbank (EIB) (ved G. Nuvoli og G. Faedo, som befuldmægtigede, bistået af advokat A. Dal Ferro)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Personaleretten (enedommer) den 18. december 2015, De Nicola mod EIB (F-45/11, EU: F:2015:167), med påstand om delvis ophævelse af denne dom.

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Carlo De Nicola bærer sine egne omkostninger og betaler de af Den Europæiske Investeringsbank (EIB) afholdte omkostninger i forbindelse med appelsagen.

⁽¹⁾ EUT C 106 af 21.3.2016.

Retstens kendelse af 3. maj 2017 — De Nicola mod EIB(Sag T-59/16 P) ⁽¹⁾

(Appel — personalesag — ansatte i EIB — bedømmelse — karriereudviklingsrapport — bedømmelsesåret 2012 — retlige fejl — åbenbart, at appellen delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er ugrundet)

(2017/C 221/37)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Carlo De Nicola (Strassen, Luxembourg) (ved advokat G. Ferabecoli)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Investeringsbank (EIB) (ved G. Nuvioli og G. Faedo, som befuldmægtigede, bistået af advokat A. Dal Ferro)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Personaleretten (enedommer) den 18. december 2015, De Nicola mod EIB (F-9/14, EU:F:2015:163), med påstand om delvis ophævelse af denne dom.

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Carlo De Nicola bærer sine egne omkostninger og betaler de af Den Europæiske Investeringsbank (EIB) afholdte omkostninger i forbindelse med appelsagen.

⁽¹⁾ EUT C 111 af 29.3.2016.

Retstens kendelse af 3. maj 2017 — De Nicola mod EIB(Sag T-60/16 P) ⁽¹⁾

(Appel — personalesag — ansatte i EIB — bedømmelse — karriereudviklingsrapport — bedømmelsesåret 2011 — retlige fejl — åbenbart, at appellen delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er ugrundet)

(2017/C 221/38)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Carlo De Nicola (Strassen, Luxembourg) (ved advokat G. Ferabecoli)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Investeringsbank (EIB) (først ved G. Nuvoli og F. Martin, derefter ved G. Nuvoli og G. Faedo, som befuldmægtigede, bistået af advokat A. Dal Ferro)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Personaleretten (enedommer) den 18. december 2015, De Nicola mod EIB (F-55/13, EU:F:2015:165), med påstand om delvis ophævelse af denne dom.

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Carlo De Nicola bærer sine egne omkostninger og betaler de af Den Europæiske Investeringsbank (EIB) afholdte omkostninger i forbindelse med appelsagen.

⁽¹⁾ EUT C 111 af 29.3.2016.

Rettens kendelse af 3. maj 2017 — De Nicola mod EIB(Sag T-70/16 P) ⁽¹⁾**(Appel — personalesag — ansatte i EIB — psykisk chikane — ansvar uden for kontrakt — retlige fejl — appel åbenbart ugrundet)**

(2017/C 221/39)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Carlo De Nicola (Strassen, Luxembourg) (ved advokat G. Ferabecoli)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Investeringsbank (EIB) (ved G. Nuvioli og G. Faedo, som befuldmægtigede, bistået af advokat A. Dal Ferro)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Personaleretten (enedommer) den 18. december 2015, De Nicola mod EIB (F-104/13, EU: F:2015:164), med påstand om delvis ophævelse af denne dom.

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Carlo De Nicola bærer sine egne omkostninger og betaler de af Den Europæiske Investeringsbank (EIB) afholdte omkostninger i forbindelse med appelsagen.

⁽¹⁾ EUT C 111 af 29.3.2016.

Rettens kendelse af 4. maj 2017 — De Masi mod Kommissionen(Sag T-341/16) ⁽¹⁾**(Annullationsøgsmål — aktindsigt — anmodning om aktindsigt i medfør af det interinstitutionelle samarbejde i henhold til artikel 230 TEUF — dokumenter vedrørende arbejdet i den af Rådet nedsatte gruppe vedrørende en adfærdskodeks for erhvervsbeskatning — retsakt, der ikke kan anfægtes — afvisning)**

(2017/C 221/40)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Fabio De Masi (Bruxelles, Belgien) (ved professor A. Fischer-Lescano)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved F. Erlbacher og J. Baquero Cruz, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af den afgørelse, som er indeholdt i Kommissionens skrivelse af 8. juni 2016 med svar på ansøgningen fra formanden for Europa-Parlamentets særlige udvalg om afgørelser i skattespørgsmål og andre foranstaltninger af lignende art eller med lignende virkning (TAXE2) om fuldstændig aktindsigt i dokumenter fra gruppen vedrørende en adfærdskodeks for erhvervsbeskatning.

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Fabio De Masi bærer sine egne omkostninger og betaler de af Europa-Kommissionen afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 287 af 8.8.2016.

Sag anlagt den 14. april 2017 — L mod Parlamentet**(Sag T-59/17)**

(2017/C 221/41)

Processprog: engelsk

Parter*Sagsøger:* L (ved advokat I. Coutant Peyre)*Sagsøgt:* Europa-Parlamentet**Sagsøgerens påstande**

- Annullation af Parlamentets afgørelse om at opsig sagsøgeren, dateret den 24.6.2016 og modtaget den 25.7.2016
- Parlamentet tilpligtes at betale en erstatning for ikke-økonomisk tab på 100 000 EUR, og
- Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført otte anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af principperne om beskyttelse af whistleblowers som fastsat i tjenestemandsvedtægtens artikel 22a og 22b og i artikel 6, stk. 1, i de interne regler.
2. Andet anbringende om manglende begrundelse.
3. Tredje anbringende om anlæggelse af et åbenbart urigtigt skøn.
4. Fjerde anbringende om tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet.
5. Femte anbringende om tilsidesættelse af omsorgspligten.
6. Sjette anbringende om Parlamentets manglende besvarelse af sagsøgerens ansøgning om bistand, tilsidesættelse af retten til forsvar og tilsidesættelse af retten til mægling.
7. Syvende anbringende om tilsidesættelse af retten til aktindsigt.
8. Ottende anbringende om magtmisbrug.

Sag anlagt den 19. april 2017 — Falmouth University mod Kommissionen**(Sag T-227/17)**

(2017/C 221/42)

Processprog: engelsk

Parter*Sagsøger:* Falmouth University (Falmouth, Det Forenede Kongerige) (ved barrister V. Sloane, advokat F. Harmel og solicitor T. Kotsonis)*Sagsøgt:* Europa-Kommissionen**Sagsøgerens påstande**

- Europa-Kommissionens afgørelse om, at der vedrørende EFRU's programmeringsperiode 2007-2013 forelå uregelmæssigheder i operationen »Styrkelse af den kreative videnbase for Cornwall«, og at der var behov for en fast finansiell korrektion på 25 %, annulleres.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fire anbringender.

1. Første anbringende om, at Kommissionen med urette fandt, at udvælgelseskriterierne var i strid med artikel 44, stk. 2, i direktiv 2004/18/EF⁽¹⁾.
2. Andet anbringende om, at Kommissionen ikke måtte lægge vægt på de tre yderligere, angivelige uregelmæssigheder.
3. Tredje anbringende om, at Kommissionen under alle omstændigheder med urette fandt, at der var tre yderligere angivelige uregelmæssigheder.
4. Fjerde anbringende om, at Kommissionen har handlet åbenbart ulogisk og uforholdsmæssigt ved at finde, at den finansielle korrektions størrelse skulle være 25 %.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF af 31.3.2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter (EUT 2004, L 134, s. 114).

Sag anlagt den 17. april 2017 — Balti Gaas mod Kommissionen og INEA

(Sag T-236/17)

(2017/C 221/43)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Balti Gaas OÜ (Tallinn, Estland) (ved advokaterne E. Tamm og L. Naaber-Kivisoo)

Sagsøgte: Europa-Kommissionen og Forvaltningsorganet for Innovation og Netværk (INEA)

Sagsøgerens påstande

- Europa-Kommissionens og Forvaltningsorganet for Innovation og Netværks (INEA) afgørelse af 17. februar 2017 Ref Ares (2017)890302⁽¹⁾ annulleres.
- Europa-Kommissionen og Forvaltningsorganet for Innovation og Netværk (INEA) tilpligtes at bære deres egne omkostninger og betale sagsøgerens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren gjort gældende, at de sagsøgte ikke har sikret, at procedurerne for tildeling af støtte ville have overholdt legalitetsprincippet, princippet om gennemsigtighed og princippet om god forvaltning, og har anført fire anbringender.

1. Første anbringende om, at de sagsøgte ikke havde den fornødne kompetence.
2. Andet anbringende om, at der foreligger en tilsidesættelse af en væsentlig formforskrift, idet der ikke er meddelt en begrundelse.
3. Tredje anbringende om, at der ikke er meddelt en begrundelse.
4. Fjerde anbringende om, at begrundelsen er materielt unøjagtig.

⁽¹⁾ Afgørelse truffet i henhold til Kommissionens gennemførelsesafgørelse C(2016)1587 final af 17.3.2016 om ændring af Kommissionens gennemførelsesafgørelse C(2014)2080 om opstilling af et flerårigt arbejdsprogram for finansiel støtte inden for den transeuropæiske energiinfrastruktur under Connecting Europe-faciliteten for perioden 2014-2020.

Sag anlagt den 24. april 2017 — Ecolab Deutschland og Lysoform Dr. Hans Rosemann mod ECHA**(Sag T-243/17)**

(2017/C 221/44)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Ecolab Deutschland GmbH (Monheim, Tyskland) og Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH (Berlin, Tyskland) (ved advokaterne K. Van Maldegem, M. Gruncharod og P. Sellar)

Sagsøgt: Det Europæiske Kemikalieagentur

Sagsøgernes påstande

- Sagen antages til realitetsbehandling, og sagsøgerne gives medhold.
- Afgørelsen truffet af Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA) om at optage virksomheden Sasol Chemie GmbH & Co. KG som aktiv leverandør af stoffet 1-Propanol på listen i henhold til artikel 95, stk. 1, i forordning (EU) nr. 528/2012 ⁽¹⁾ (artikel 95-listen) for produkttyperne 1, 2 og 4 annulleres.
- ECHA tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne anført tre anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af artikel 95, stk. 1, andet afsnit, i forordning (EU) nr. 528/2012.
 - Sagsøgerne har gjort gældende, at ECHA ikke har fulgt de retlige betingelser for at optage en virksomhed såsom Sasol på artikel 95-listen i henhold til artikel 95, stk. 1, forordning (EU) nr. 528/2012, idet det ikke var muligt for Sasol at fremlægge et fuldstændigt dossier til ECHA. Ifølge sagsøgerne kan Sasols dossier hverken have inkluderet en kopi af Comet Assay-testen eller en dataadgangstilladelse, som giver ret til at henvise til denne test.
2. Andet anbringende om tilsidesættelse af princippet om forbud mod forskelsbehandling.
 - Sagsøgerne har gjort gældende, at ved at acceptere det af Sasol fremlagte dossier med henblik på optagelse på artikel 95-listen som værende fuldstændigt har ECHA uden objektiv begrundelse behandlet virksomheder i en sammenlignelig situation forskelligt i strid med princippet om forbud mod forskelsbehandling.
3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af lige vilkår på markedet som indført ved forordning (EU) nr. 528/2012 og om, at der skabes illoyale konkurrencevilkår.
 - Sagsøgerne har gjort gældende, at ECHA ved at optage Sasol på artikel 95-listen har undladt at anvende bestemmelserne i artikel 62 og 63 i forordning (EU) nr. 528/2012, som er udformet til at sikre lige vilkår på markedet mellem de virksomheder såsom sagsøgerne, der har deltaget i den fornyede vurdering af 1-Propanol, og de virksomheder såsom Sasol, som ikke har.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 528/2012 af 22.5.2012 om tilgængeliggørelse på markedet og anvendelse af biocidholdige produkter (EUT L 167, s. 1).

Sag anlagt den 28. april 2017 — Casino, Guichard-Perrachon og EMC Distribution mod Kommissionen

(Sag T-249/17)

(2017/C 221/45)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Casino, Guichard-Perrachon (Saint-Étienne, Frankrig) og EMC Distribution (Vitry-sur-Seine, Frankrig) (ved advokaterne D. Théophile, I. Simic, O. de Juvigny og T. Reymond)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Inden der træffes afgørelse, tilpligtes Kommissionen i henhold til artikel 89 og 90 i Rettens procesreglement at fremlægge alle dokumenter, akter og andre oplysninger, på grundlag af hvilke den på tidspunktet for afgørelse C(2017) 1054 fandt, at der forelå tilstrækkeligt seriøse indicier til at begrunde, at der blev foretaget en kontrolundersøgelse i sagsøgernes lokaler.
- Det fastslås, at artikel 20 i forordning nr. 1/2003 i henhold til artikel 277 TEUF ikke finder anvendelse på denne sag, og følgelig annulleres Kommissionens afgørelse C(2017) 1054 af 9. februar 2017.
- I henhold til artikel 263 TEUF annulleres Europa-Kommissionens afgørelse C(2017) 1054 af 9. februar 2017.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fem anbringender.

1. Første anbringende om, at Europa-Kommissionens afgørelse af 9. februar 2017, hvorved sagsøgerne blev pålagt at underkaste sig en kontrolundersøgelse i henhold til artikel 20, stk. 1 og 4, i Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16. december 2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 (EUT 2003, L 1, s. 1), er ulovlig, hvilken afgørelse anfægtes i nærværende sag (herefter »den anfægtede afgørelse«). Sagsøgerne har i denne henseende gjort følgende gældende:
 - Den anfægtede afgørelse er støttet på en bestemmelse, der i sig selv er ulovlig og dermed ikke finder anvendelse i nærværende sag i henhold til artikel 277 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (herefter »TEUF«).
 - Artikel 20 i forordning nr. 1/2003 er i strid med den grundlæggende ret til en adgang til effektive retsmidler, som er fastsat i artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter »chartret«) og i artikel 6 i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder (herefter »EMRK«), idet den ikke giver de virksomheder, der er adressater for Kommissionens kontrolundersøgelsesafgørelse, mulighed for en adgang til effektive retsmidler i forhold til kontrolundersøgelsens afvikling.
 - Bestemmelsen er ligeledes i strid med princippet om ligestilling af parterne og retten til forsvar, som er sikret i chartrets artikel 47 og 48 og i EMRK's artikel 6, for så vidt som den ikke giver parterne mulighed for aktindsigt i de sagsakter, der understøtter Kommissionens beslutning om at foretage en kontrolundersøgelse.
2. Andet anbringende om en skade på den grundlæggende ret til hjemmets ukrænkelighed, der er fastsat i chartrets artikel 7 og EMRK's artikel 8, idet den anfægtede afgørelse har en ubegrænset gyldighedsperiode og et anvendelsesområde, der både er upræcist og uforholdsmæssigt, af følgende årsager:
 - Den anfægtede afgørelse angiver alene den dato, hvor kontrolundersøgelsen kan begynde, men fastsætter hverken en dato for kontrolundersøgelsens afslutning eller dens maksimale varighed.
 - Den anfægtede afgørelse vedrører alle selskaberne i Casino-koncernen, uanset deres aktiviteter og geografiske placering, uden at andre end moderselskabet identificeres individuelt.
 - Den anfægtede afgørelse tillader kontrolundersøgelsen i alle koncernens lokaler.

3. Tredje anbringende om, at Kommissionen har tilsidesat begrundelsespligten, idet den anfægtede afgørelse hverken angiver typen, arten, oprindelsen eller indholdet af de oplysninger, som foranledigede Kommissionen til at beslutte at gennemføre en kontrolundersøgelse.
4. Fjerde anbringende om den skade, som den anfægtede afgørelse har påført den grundlæggende ret til hjemmets ukrænkelighed, som er fastsat i chartrets artikel 7 og EMRK's artikel 8, idet den blev vedtaget, uden at Kommissionen besad tilstrækkeligt seriøse indicier til at begrunde, at der foretoges en kontrolundersøgelse i sagsøgernes lokaler.
5. Femte anbringende om, at der ved vedtagelsen af den anfægtede afgørelse blev begået en tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet, idet denne afgørelse fastsatte kontrolundersøgelsens begyndelse til en dato, som var ekstremt skadelig for sagsøgernes aktiviteter, selv om en anden dato, som var klart mindre skadelig for disse, kunne fastsættes, uden at det var til gene for Kommissionen. Sagsøgerne har i denne forbindelse gjort gældende, at den anfægtede afgørelse, selv om den udtrykkeligt vedrører lokalerne for den enhed i Casino-koncernen, der varetager forhandlingerne med leverandørerne, har fastsat kontrolundersøgelsens begyndelse til den 20. februar 2017 eller kort tid herefter, dvs. den sidste uge i forhandlingerne af de årlige aftaler med leverandørerne, som i henhold til den franske handelslovs artikel L. 441-7 skal være afsluttet inden den 1. marts i det indeværende år, hvilket Kommissionen havde fuldt kendskab til.

Sag anlagt den 3. maj 2017 — RE mod Kommissionen

(Sag T-257/17)

(2017/C 221/46)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: RE (ved advokat S. Pappas)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Sikkerhedsdirektoratets stiltiende afgørelse om afvisning af sagsøgerens genfremsatte anmodning om aktindsigt af 20. januar 2017 annulleres.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagsøgeren en rimelig og passende erstatning for ikke-økonomisk skade som følge af den ulovlige afvisning af at behandle dennes anmodning om aktindsigt i strid med bestemmelsen i forordning nr. 1049/2001⁽¹⁾.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sine egne omkostning og at bære de af sagsøgeren afholdte omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Med det foreliggende søgsmål har sagsøgeren nedlagt påstand om, at ovennævnte anfægtede stiltiende afgørelse annulleres af to grunde: for det første undladelsen i den anfægtede afgørelse af at angive grunde til hemmeligholdelsen af de 15 dokumenter, som sagsøgeren har anmodet om, og som ikke blev nævnt i afgørelsen af 22. december 2016, hvorved sagsøgerens oprindelige anmodning om aktindsigt blev afvist, for det andet den manglende eller under alle omstændigheder fejlagtige begrundelse for hemmeligholdelsen af de øvrige dokumenter, hvis begrundelsen for afgørelsen af 22. december 2016 om afvisning af sagsøgerens oprindelige anmodning om aktindsigt skal anses for at være indeholdt i den anfægtede stiltiende afgørelse.

Endelig har sagsøgeren nedlagt påstand om tilkendelse af en passende godtgørelse for den immaterielle skade, som sagsøgeren har lidt som følge af administrationens vedvarende forsinkelser og ulovlige afvisning af at give sagsøgeren aktindsigt i de omhandlede dokumenter i strid med bestemmelserne i forordning nr. 1049/2001.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30.5.2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT 2001, L 145, s. 43)

Sag anlagt den 3. maj 2017 — Bank of New York Mellon mod EUIPO — Nixen Partners (NEXEN PULSE)**(Sag T-260/17)**

(2017/C 221/47)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter**

Sagsøger: The Bank of New York Mellon Corp. (New York, New York, De forenede Stater) (ved advokaterne A. Klett og K. Schlüter)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Nixen Partners (Paris, Frankrig)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: The Bank of New York Mellon Corp.

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket »NEXEN PULSE« — registreringsansøgning nr. 13 374 194

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 23. februar 2017 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 1571/2016-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres og indsigelsen forkastes.
- EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger og omkostningerne forbundet med sagens behandling for appelkammeret og for indsigelsesafdelingen, herunder alle sagsøgerens nødvendige omkostninger i forbindelse hermed.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 5. maj 2017 — Bayer mod EUIPO — UNI — Pharma (SALOSPIR)**(Sag T-261/17)**

(2017/C 221/48)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter**

Sagsøger: Bayer AG (Leverkusen, Tyskland) (ved advokat V. von Bomhard)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: UNI — Pharma Kleon Tsetis Pharmaceutical Laboratories Industrial and Commercial SA (Kifisia, Grækenland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Bayer AG

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærke, der indeholder ordbestanddelen »SALOSPIR« — EU-varemærkeregistret nr. 12 351 458

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 17. februar 2017 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 2444/2015-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO og UNI-Pharma, såfremt sidstnævnte vælger at udøve sin ret til at intervenere i sagen, tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 8, stk. 4 og 5, i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 4. maj 2017 — Uponor Innovation mod EUIPO — Swep International (SMATRIX)**(Sag T-264/17)**

(2017/C 221/49)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter***Sagsøger:* Uponor Innovation AB (Borås, Sverige) (ved advokat A. Kylhammar)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* Swep International AB (Landskrona, Sverige)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Ansøger af det omtvistede varemærke:* Uponor Innovation AB*Det omtvistede varemærke:* EU-ordmærket »SMATRIX« — registreringsansøgning nr. 12 540 431*Sagen for EUIPO:* Indsigelsessag*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 1. marts 2017 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 236/2016-2)**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger.
- SWEP International tilpligtes at betale sagsøgerens omkostninger forbundet med sagens behandling for indsigelsesafdelingen og appelkammeret.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 8. maj 2017 — Quadri di Cardano mod Kommissionen**(Sag T-273/17)**

(2017/C 221/50)

*Processprog: fransk***Parter***Sagsøger:* Alessandro Quadri di Cardano (Schaerbeek, Belgien) (ved advokaterne N.)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Afgørelsen af 19. juli 2016 truffet af Kommissionens lønkontor om fastsættelse af sagsøgerens individuelle rettigheder i forbindelse med hans tiltrædelse ved Forvaltningsorganet for Innovation og Netværk (INEA) annulleres, for så vidt som han derved nægtes tildeling af udlandstillæg på 16 % i medfør af artikel 4 i bilag VII til vedtægten, hvilket følgelig indebærer, at han ikke får tildelt de dertil knyttede rettigheder, bl.a. årlige rejseudgifter.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender.

1. Første anbringende vedrører manglende overholdelse af drøftelserne og forhandlingerne i forbindelse med perioden forud for ændringen af tjenstemandsvedtægten og bl.a. tilsidesættelse af de berettigede forventninger, af princip om beskyttelse af sagsøgerens berettigede forventning og af retssikkerhedsprincippet samt af de rettigheder, som sidstnævnte havde erhvervet, som følge af den pludseligt anderledes vurdering af sagsakterne vedrørende hans individuelle rettigheder.
2. Andet anbringende vedrører den vikarkontrakt i henhold til belgisk ret, som Kommissionen har påberåbt med henblik på at godtgøre, at sagsøgeren var bosat i Belgien under en ansættelse hos en privat arbejdsgiver. Dette anbringende er opdelt i tre led:
 - Første led vedrører magtfordrejning og magtmisbrug, som Kommissionen begik ved dens forsøg på at udelukke, at der bestod nogen form for underordningsforhold mellem denne og sagsøgeren i dennes ansættelsesperiode som vikar med henblik på at frigøre sig fra, at der forelå en ansættelse i en international organisation, som principielt skal udsætte vurderingen af de betingelser, der kræves i artikel 4 i bilag VII til vedtægten.
 - Andet led vedrører Kommissionens retlige fejl, tilsidesættelse af de belgiske lovbestemmelser vedrørende vikarkontrakter samt fordrejning af loven.
 - Tredje led vedrører anlæggelse af et åbenbart urigtigt skøn, tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet og af princippet om god forvaltning.

Sag anlagt den 10. maj 2017 — Monster Energy mod EUIPO — Bösel (MONSTER DIP)

(Sag T-274/17)

(2017/C 221/51)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Monster Energy Company (Corona, Californien, De Forenede Stater) (ved solicitor P. Brownlow)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Marco Bösel (Bad Fallingbostal, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Marco Bösel

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærke, der indeholder ordbestanddelene »MONSTER DIP« — registreringsansøgning nr. 13 118 211

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 10. februar 2017 af Andet Appellkammer ved EUIPO (sag R 1062/2016-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Indsigelsesafdelingens afgørelse af 19. april 2016 i indsigelsessag B 2433681 annulleres.
- Det anfægtede varemærke nægtes registreret for alle de ansøgte varer og tjenesteydelser.
- EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), samt artikel 8, stk. 4 og 5, i forordning nr. 207/2009.

Retten kendelse af 5. maj 2017 — King.com mod EUIPO — TeamLava (animerede ikoner)

(Sag T-96/17) ⁽¹⁾

(2017/C 221/52)

Processprog: engelsk

Formanden for Første Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 112 af 10.4.2017.

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA